

הנאים הודה כי תמק ב██████ וסייע לו בכיספים, וכי ידע שהוא אחראי לביצוע פיגועים שונים (תמליל ת/98ח עמי' 20-24). כמו כן, הודה הנאים כי היה מעודד את ██████ לבצע "פעילות כנגד הכיבוש", וסייע לו מבחינה כספית, כאשר בנסיבות הסיוע והעברתו לרופא שאישר אותם (זכ"ד ת/67 ס' 8, שהוגש ואושר על ידי החוקר "AMIL" בעמ' 54). בחקירתו במשטרת, לעומת זאת, הבהיר הנאים כל קשר עם ██████ (ת/104 עמי' 8), ובתחילת חקירתו בשב"כ טען כי העבר לו כיספים ללא שידע לאיזו מטרה נועדו (זכ"ד ת/18 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "נדב" בעמ' 78).

63. קשריו של הנאים עם פעילי הטרור של הפת"ח, והסיווע השוטף שהגיש להם, עלולים בבירורו מן המסמכים שנתפסו על ידי צה"ל במבצע "חומרת מגן" במשרדי הארגונים, כולל משרדו של הנאים (קלסר ת/5).

התביעה הגישה חוות דעת של מומחה מז"פ המוכיחה כי הנאים חתום על חלק מהמסמכים, ולגבי חלקם الآخر ניתן להסיק מסקנות מתחייבות מעצם העובדה שהם נשלחו אל הנאים, או נמצאו במשרדו. רס"ן ל', סגן מפקד היחידה העוסקת באיסוף מסמכים שלל, העיד על תפיסת המסמכים, סימונים ומינונים (בעמ' 48-46). המסמכים שנתפסו הועברו לחוקר השב"כ "עוגן" (ראה עדותו בעמ' 48), אשר זיהה בעדותו את המסמכים שצורתו לצורךיים מחקרתו של הנאים (עמ' 48-50). הנאים אמר בשיחתו עם ██████, שהוקלטה ללא ידיעתם של שניים, כי מדובר במסמכים שנתפסו במשרדו, והשניים היו מוטדים מאוד מכך שתפסו את "כל הארכיו" של הנאים; הנאים אמר "כל הארכיו המשרד, כאן" (ת/127ג עמי' 61-62).

חוויות דעת מז"פ לגבי כתוב ידו של הנאים (ת/5), ניתנה על ידי ██████, והוא התבבסה על שלושה כתבי יד של הנאים, שלגביהם הוא אישר בחקרתו כי הם נכתבו בכתב ידו (שלושת המסמכים בת/5 הם 12, 12, 35, והנאים מתייחס אליהם בצד"ים ת/28, ת/28ב, ת/47, ת/85 ות/85א, שהוגשوا ואושרו על ידי חוקר השב"כ "ואדי" בעמ' 96 ו"אופיר" בעמ' 87). חוקר מז"פ חילק את המסמכים לארבעה קטגוריות: אלה שנכתבו על ידי הנאים ללא ספק של ממש; אלה שקייםת אפשרות סבירה שנכתבו על ידו; אלה שסביר מאוד שנכתבו על ידו; ואלה שהנאים זיהה בחקרתו כי הם נכתבו על ידו. בחקרתו במשטרת הבהיר הנאים לגבי כל מסמך שהוזג לו כי כתוב ידו מופיע עליו (ת/108-109).

64. מסמך ת/5 (5-3) הוא דו"ח שנשלח לנאים ביום 8.5.01, וסוקר את פעילות גודיע חלי, אלاكצא באזר גינן. בדו"ח מופיעים מספר החברים והמבוקשים בקרב גודיע חלי אלاكצא, חלוקתם של הגודדים, פירוט פעילותם ותוצאות הפיגועים שביצעו. בין הפעולות שביצעו הגודדים לפי מסמך זה מנוים פיגועי ירי בכבישי יהודה ושומרון, הריגתם ופיצעתם של מתנחלים, ופיגוע בתוך שטח ישראל (אום אלפאחים), שבו נהרג קצין ישראלי ונפצעה אזרחית. בנוסף כולל המכתב בקשה לסיע לגדודים מבחינה כספית.

(2) מעורבותו האישית של הנאים בפיגועי הטרור שביצעו חוליות שתחת פיקודו

65. מיד עם מעצרו טען הנאים כי הוא "איש פוליטי", אשר אינו מעורב בפעולות צבאיות ובביצוע, תכנון, מימון או הנהלה של פיגועים נגד כוחות הביטחון או נגד ישראלים (זכ"דים ת/6 ס' 3 ות/9 ס' 2 שהוגש ואושרו ע"י החוקר "רוברט" בעמ' 62, זכ"ד ת/14 ס' 4 שהוגש ואושר על ידי החוקר "גבי" בעמ' 93). ואולם, בהמשך חקירתו בשב"כ הודה הנאים במערכות עמוקה בפעולות "הצבאית", שהיא שפה נקיה לביצוע פיגועי רצח כנגד אזרחים ישראלים. במקרים מסוימים, כך מסתבר מדברי הנאים, הוא אף הורה על ביצוע פיגועים באופן ספציפי, או נתן את אישורו

המוקדם לביצועם.

הנאים טען בחקירהתו כי הוא עצמו מעולם לא תכנן פיגוע לפרטי פרטיו, וכי החוליות היו מערבות את ████████, ולא אותו, בביצוע הפיגועים שלא תמיד היו על דעתו (זכ"ד ס' 72 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90). כך למשל הדגיש הנאים כי הוא דחה את כל ניסיונותיו של ████████ להביא אליו אנשים שיבצעו פיגועי התאבדות (זכ"ד ת/53 ס' 11-13, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מווץ" בעמ' 58). עם זאת, הנאים הודה כי הוא "נושא באחריות קולקטיבית על הפעולות של אנשי הפת"ח הצבאים" (זכ"ד ת/21 ס' 14, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 63). הנאים אמר בחקירהתו: "אני לא הוציאתי פקודות לשום חוליה שוואלה באננו ואמרנו ואלה אנו רוצחים את הפיגוע פלוני במקום מסוים כזה, את זה אנחנו משאירים בשבייה ובשביל האוירה שלה, ורצון האיש שלה..." (תמליל שיחה ת/98יא עמ' 9).

לדברי הנאים, לאחר הריגתו של ████████ בחודש ינואר 2001, עברו הפיגועים לתוך שטח ישראל. הוא ניסה להפעיל את השפעתו על החוליות שטרו למנתן את הפיגועים בתוך ישראל, אך לא תמיד הצליח בכך (זכ"ד ת/70 ס' 17-12, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53). כך למשל אירע בעניינו של ████████, שהוא אחראי לפיגוע התאבדות בחדרהenkema על הריגתו של ████████.

הנאים שוחח על כך לאחר הפיגוע עם ████████ וודיעו על כך לרפאת (זכ"ד ת/45 ס' 11-6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וידי" בעמ' 96). יצוין כי ████████ היה מחליפו של ████████ ומינוי זה אושר על ידי הנאים (ראיה דברי ████████ בהודעתו ת/165יג עמ' 5).

הנאים אמר בחקירהתו כי בדרך כלל היה שומע על הפיגועים לאחר ביצועם מ██████ או מ██████, וכי לא היה יורד לפרטים כיצד בוצע הפיגוע ועל ידי איזו חוליה; הוא פירט בחקירהתו את הפיגועים שלגביהם קיבל דיווח לאחר ביצועם (זכ"ד ת/70 ס' 9, 12, 17, 17, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53, זכ"ד ת/39 ס' 8 שהוגש ואושר על ידי החוקר ████████ בעמ' 96). הנאים הדגיש אמנס לכל אורך חקירתו כי פרט לקרה אחד הוא לא היה מעורב בעצמו בנטילת האחריות הפומבית על הפיגועים שביצעו גדי חלי אלאקטא. מי שהיה מוציא את גilio הדעת לאחר הפיגוע היה ████████ בתיאום עם ████████. ואולם לא זו בלבד ש██████ פעל כזרועו הארכאה של הנאים, אלא שהנאים עצמו הוסיף על הדברים דלעיל ואמר: "אני נותן כיiso לעניין הזה. פוליטי תקשורת... אני מדבר על העניין הזה... אני קורא למאנק, אני מעריך את הפיגועים האלה במאנק וכו'" (תמליל שיחה ת/98יא עמ' 46-40). במילים אחרות: הנאים היה נוטל אחריות על הפיגועים באמצעות תקשורת, בכורה עקיפה וכולנית מבלתי התיחס לפיגוע ספציפי, ואילו פקדיו היו נוטלים את האחריות הספציפית לכל פיגוע ופיגוע.

מה שברור מדברי הנאים הוא שמקדי חוליות הטרור ראו בו את מנהיגם, וכי הוא תמן בהם وسيיע להם באספקת אמל"ח לאורך כל פעילותם, ביודעו שהם מבצעים פיגועי רצח כנגד מטרות צבאיות ומטרות אזרחיות בשטחי יהודה ושומרון ובתוך ישראל, כולל פיגועי התאבדות - שלטענת הנאים היו למורת רוחו. העובדה שפעילי הטרור חבו חותת דיווח לנאים, מוכיחה שהם הבינו כי הם כפופים לנאים וכי הם סרו למרותו. כאשר המשיך הנאים לתמוך בפעילים אלו ולסייע להם לאחר שודיעו לו על פיגועים - גם כשהיו אלה פיגועי התאבדות בתוך ישראל - הביע הנאים בכך את תמיכתו בהמשך פעילותם, כולל פעילות שהוא כביכול לא תמן בה.

הנאים עצמו סייר בחקירהתו כי יאשר לרפאת נזף בו על הפיגועים שבוצעו בתחום ישראל (זכ"ד ת/141 ס' 10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 58); מכאן נבע שגム לרפאת ראה בנאים אחראי לכל הפיגועים שבוצעו על ידי חוליות התנזים וגדי חלי אלאקטא שתחת פיקודו של הנאים.

הנאים נתנו אישור, ولو בדיעבד, לפיגועים שביצעו החוליות שסרו למרותו : בחלקם תמן ב一封, ובחלקים האחרים בהתנהגות או בהסכמה שבשתיקה. הוא הפעיל את החוליות שתחת פיקודו ב策, ב策 עקיפה, באמצעות הכספיים והמקורבים לו, כגון [REDACTED], תוך שמירה על ריחוק מן המפגעים עצם, והימנעות מכוונת מלחמה עצמה באופן אישי בתכנון הפיגועים וביצועם. גם נטילת האחריות על הפיגועים נעשתה על ידי הנאים ב策ה "נקיה" ועקביה - לא באמצעות גילוי דעת של גדויל אלאקטא, אלא ב策ה פוליטית, כביכול, ומרומות בתקשות.

66. מן האמור לעיל עולה כי הנאים הודה בחקרתו בדברים אשר עולים בבירור גם במידותיהם של פעילי הטרור, דהיינו, כי מבחינה פיקודית הוא היה אחראי על פעילות התנאים וגדויל אלאקטא בגדה המערבית, שראו בנאים את מנהיגם; סייע לפעילי הטרור במתן כספים ואמל"ח לצורך ביצוע הפיגועים; הנהיג באופן אישי חלק מחוליות הטרור, באמצעות מקורביו; עודד את חוליות הטרור לבצע פיגועים נגד ישראל; קיבל ודוחים מן החוליות לאחר ביצוע הפיגועים - וכל זאת בידוע כי חוליות אלו מבצעות פיגועי רצח והתאבדות גם בתוך ישראל, וגם נגד אזרחים.

זאת ועוד : הנאים אף הודה בחקרתו במעורבות אישית הנוגעת לפיגועי רצח ספציפיים של החוליות שבנהגתו, כדלקמן :

(א) הפיגוע בתחנת הדלק בגבעת זאב

לאחר הריגתו של [REDACTED] ביום 14.1.02, קרא הנאים בטלויזיה של ابو דabi לגדויל אלאקטא לבצע פיגועי נקמה נגד ישראל (ת/3 מיום 14.1.02). ואולם הנאים לא הסתפק בקריאת פומבית זו. הוא הורה ל[REDACTED] להוציא לפועל פיגוע נקמה על מותו של [REDACTED]. ואכן, ביום 15.1.02 בערב נתן [REDACTED] נשק ל[REDACTED] על מנת לבצע את הפיגוע כאמור. בערב יום זה ירו חברי החוליה של [REDACTED] לעבר מכוניתה של יואלח חן זיל ליד גבעת זאב, רצחו אותה ופצעו את הנושא שהיתה עמה (על פיגוע זה ראה פרק (7) להלן).

הנאים הודה בחקרתו כי לאחר מותו של כרמי הוא אמר לא [REDACTED] כי הוא מעוניין בפיגוע נקס, ו[REDACTED] וחבריו ביצעו את הפיגוע בגבעת זאב, ודיווחו לו לאחר מכן כי הייתה הרוגה אחת בפיגוע (תמליל ת/98, עמ' 44-45). הוא אף הודה כי פיגוע זה בוצע על פי הוראותו, ונטל אחריות ביצועו (זכ"ד ת/23 סי' 8-10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90 ; זכ"ד ת/24 סי' 5 והמבוא לזכ"ד ת/38 שהוגש ואושרו על ידי החוקר "סמי" בעמ' 85 ; זכ"ד ת/26 סי' 3-6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "נדב" בעמ' 79). הנאים אמר : "אני דיברתי בסוכת האלבום, צריך לנוקם ולהшиб על המעשה הזה...", אם כי לטענותו לא היה מדובר בפקודת" שהוא נתן ל[REDACTED] באחד מחקרותיו הודה הנאים : "אמרנו ל[REDACTED] שיעני יבצע פיגוע" (תמליל שיכחה ת/98 עמ' 19, וכן עמ' 45-20).

הנאים הסביר כי חיסולו של [REDACTED] הביא לאובדן השליטה בפתח'ח, ולכן "קרא לתשובה על חיסול של [REDACTED] בכל אמצעי התקשות... ובאמת החלו התגובה. ובפעמים הראשונה פתח'ח חוצה את הקוו האדום ביצוע פיגועים בתוך ישראל" (תמליל חקירה ת/98 עמ' 30-31, ו- ת/98 עמ' 9).

(בב) רצח הנזיר היווני במעלה אדומים

הנאים אישר כי כאשר החיע לו רדיודה לבצע פיגוע התאבדות, הוא הפנה אותו אל ██████████ על מנת שיכoonו אותו לביצוע פיגועים מהסוג שחוליות הפת"ח מבצעות; בעקבות כך בוצע הפיגוע במעלה אדומים בו נרצח נזיר יווני, מתוך מחשבה כי מדובר בייחודי (ראה דברי ██████████ בסעיפים 42-43 להלן, ופרק ח(3) להלן חdon בפיגוע זה).

(גג) הפגוע במסעדה "סיגוד מרקט" בתל-אביב

הנאמש קשור עצמו בחקירה ברורה לפיגוע במסעדת "סיג פוד מרקט" בתל-אביב, שבו נרצחו שלושה אנשים (על פיגוע זה ראה פרק (12) להלן). אmons בתחילת חקירתו שב"כ טען הנאים כי אין לו קשר לפיגוע זה, ש████ עומד מאחוריו, וכי ערפהrat כעס מאוד על ביצוע פיגוע זה (זכ"ד 25/12-13), שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ" 58. ואולם, בהמשך חקירתו הודה הנאים כי ידע מפי מקורבו ████████, שהוא אחד ממתכנני הפיגוע, על הכוונה לבצע את הפיגוע, וזאת כשהיינו לפניהם ביצועו; ████████ הודיע לנאים כי ████████ - המפצע - מוכן לביצוע הפיגוע. הנאים הדגיש כי הוא לא ליווה את ביצוע הפיגוע, ואף הינה את ████████ שהפיגוע יבוצע ביהודה ושומרון, בהtanchnolot או במחסום צבאי, ולא בתוך ישראל (זכ"דים ת/44 סעיפים 7-3 ו-1/ת/ 53 סי' 3, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מופז" בעמ" 58 ; זכ"ד ת/50 סי' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וואדי" בעמ" 96 ; זכ"ד ת/52 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיית" בעמ" 85).

דבריו אלו של הנאים תואמים את גרטסו בחקירה של ██████████, פרט לכך שהאחרון אמר בחקירתו כי דיווח לנאים לא רק זמן מה לפני הפגיעה, אלא גם ממש בשעה שבה יצא המגע לדרך, וכי הנאים היה מעורב בנסיבות הכרזתו הנוטל אחריות לאחר ביצוע הפגיעה (ראה ס' 29 לעיל). לעומת זאת, אמר בחקירתו כי לא היה מעורב בנסיבות הכרזתו שקיבל אחריות על הפגיעה, לעומת זאת, אם כי הודה שננתן אישור לפרסם כרוזו הנוטל אחריות על פגיעה אחר שהתבצע בגשר עטרה (פגיעה מס' 18 בנספח לכתב האישום) (אכ"ד ת/52 הניל זוכ"ד ת/58 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מורפז" בעמ' 58).

סיכוםו של דבר: הנאש הודה, כפי שאף עולה מדברי ████████ כי הוא אישר מראש את ביצוע הפיגוע הנייד, אם כי ה兜ראה הייתה להרוג אנשים אחרים במקום אחר.

(דד) ניסיון לפגוע ליד קניון מלחה בירושלים

הנאמס סיפר בחקרתו כי העניק סיוע, באמצעות ██████████, לפעילים שביצעו פיגועים באזרען. אחד הימים דיווח לו ██████████ כי אחד מפעילים אלה (██████████) מתכוון פיגוע התאבדות בירושלים. הנאמס אמר כי נתן הirection באמצעות ██████████ שהפיגוע יבוצע בשתיים הcaboshim ולא בתוד ישראל על פיגוע זה ראה פרק (20) להלן). לעומת זאת דוחו לו כי פיגוע

ההתאבדות ליד קניון מלחה בירושלים נכשל (זכ"ד ת/36, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית'" בעמ' 85). גם כאן אישר הנאשם לבצע פיגועו כנגד ישראל, אם כי במקום אחר.

(3) **אספקת כספים ואמל"ח לשם ביצוע פיגועי טרור**

67. בתחילת חקירותו שבב"כ טען הנאשם כי אינו עוסק בטרור, וכי מעולם לא מסר לאף אדם נשק ולא ירה בנשק (זכ"ד ת/10 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90). ואולם בהמשך חקירותו הודה הנאשם כי היה אחראי על מתן כספים ואמצעי לחימה לחוליות השטח של התנאים וגודרי חללי אלاكزا, וכי ידע כי אלה משמשים לביצוע פיגועים כנגד ישראל.

כפי שאמר הנאשם: "במסגרת **תפקידי** במצבי הפת"ח אני אחראי לכל הנעשה כגון אספקת **כספי לחוליות, רכישות נשק וביצוע פיגועים**" (ראא החלטות מצ"ד ת/29 בס' 61 לעיל, וכן ראה זכ"ד ת/59 ס' 7, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וואדי" בעמ' 96). הנאשם הסביר כי היה מעביר את בקשות הפעילים לארס"ר ערפאת תחת הכוורת "סיעון אישי", או "סיעון כלכלי" (זכ"ד ים ת/22 ס' 6, ו-ת/25 ס' 14 שהוגש ואושרו על ידי החוקר "מו פז" בעמ' 58). הנאשם אף הודה כי בכך שרכש נשק לחוליות, הוא השיג השפעה על פעילותו (ס' 61 לעיל). עוד הודה הנאשם כי סייע מבחינה כספית ל██████ ותמך בהם לצורך ביצוע פיגועים (ראה ס' 62 לעיל).

מסמך ת/5 (70-73) שנתפס במבצע "חומרת מגן", הוא מכתב של ██████████ אל הנאשם מיום 20.1.02, בו מבקש ████████ סיעוע לרשימה של פעילים, ובهم כאלו שהיו מעורבים בפיגועי טרור על פי הראיות שהובאו בתיק זה; הנאשם הפנה את הבקשה ליاسر ערפאת בכתב ידו (לפי חוות דעת מז"פ ת/5). מכתב נוסף שנתפס הוא ת/5 (140), שבו פנה מבקש בשם ██████████ לנאים בבקשת להחזיר לו נשק שהוחדרם; כתב ידו של הנאשם נמצא על המכתב (חוות דעת מז"פ ת/5). במכבת ת/5 (103) פנתה אל הנאשם קבוצת פעילים בבקשת לרכוש כלי נשק, וצינו כי הם ביצעו התקפות רבות נגד הצבא ומתחallים, והפכו למבוקשים; גם על מכתב זה מצוי כתב ידו של הנאשם (לפי חוות דעת מז"פ ת/5).

68. הנאשם הסביר בחקירותו כי הן החוליות, והן בודדים מן החוליות, היו פונים אליו לקבלת כספים לשם מימון נשק ולמטרות אחרות, והוא היה מעביר בקשות אלו ליاسر ערפאת (זכ"ד ת/19 ס' 14, זכ"ד ת/22 ס' 6 וזכ"ד ת/25 ס' 14, 19, שהוגש ואושרו על ידי החוקר "מו פז" בעמ' 58; זכ"ד ת/70 ס' 10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53; תמלילי חקירותו של הנאשם: ת/98, ת/13-16, 20-21, ת/98יא עמ' 7, 17-18, 30, ות/98יא עמ' 13-14). לדבריו הוא לא היה מציין בפנויו לערפאת כי הכספי מיועד לרכישת נשק (זכ"ד ת/30 ס' 6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54). במסגרת פעילות זו נרכשו כ- 15 כלי נשק ותחמושת בהם בוצעו פיגועים (זכ"ד ת/29 ס' ה, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית'" בעמ' 85, זכ"ד ת/60 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54).

ה הנאשם הדגיש כי הפעילות הצבאית לא הייתה יכולה להתקיים ללא מימון של ערפאת (ת/60 הניל ס' 7). הוא אמר בעניין זה: "יש מישחו שבאו ואומר לי אני רוצה אלף שקל, אולי הוא מקבל אלף שקל, אני לא שואל אותך, אולי אחורי שבע הוא ילק לירוט, לא אכפת לי" (ת/98יא עמ' 30). הנאשם לא יכול היה לזכור בחקירותו את פרטי הסיווע הכספי שהגיע לפועליו השטח של הפת"ח, והסביר כי מאות פעילים היו פונים אליו בבקשת סיווע כספי לשם מימון הפעולות הצבאית (זכ"ד ת/49 ס' 10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54).

69. במסגרת רכישות הנשק עבור פועליו הטרור, הכספיו הנאים למן רכישת מרגמה בסך של 1,500 דינר, והם פירט בחקירותו את הביעות המבצעיות שההפעלה (זכ"ד ת/29 ס' י וזכ"ד ת/38 ס' 2, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית'" בעמ' 85; זכ"ד ת/42 ס' 13-15, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וואדי", בעמ' 96; תמליל חקירותו של הנאשם ת/98יא עמ' 8-7). הנאשם ציין

בחקירהתו כי הוא עצמו התנגד לירוי ממרגמה לעבר ישראל, משום שהוכח שהיри איננו גורם נזק לישראלים, אך עולל לגרום נזק רב לפלשתינים (זכ"ד ת/38 הניל). גרסתו של הנאשם בעניין זה תואמת את גרסתו של ████████, אשר הסביר כי הירוי במרגמה בוצע לעבר היישוב פסגות, וכי הנאשם ביקש שלא לדבר על כך עם איש (ראה סעיף 25 לעיל).

(4) סיווע למבקשים ולמשפחות העצורים והחללים

70. הנאשם מימן בפועלתו לא רק את פעילי הטרוור, אלא גם את בני משפחותיהם. הוא הודה בחקירהתו כי העבר לרערת בקשר לסייע למשפחות המתאבדים, ואף הצדיק זאת בכך שאין הבדל בין מתאבד לבין אדם שנרג; כולם בעיניו "שהידים", קרי: מי שמת מוות קדושים (זכ"ד ת/10 שהוגש ואושר על ידי החוקר "דנני" בעמ' 90; זכ"ד ת/54 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וaudi" בעמ' 96; שהותה הנאים עם המודובב "פלוני 3" ת/124 ג עמ' 7, 22-23). כמו כן דאג הנאשם למימון משפחות העצורים והմבקשים מקרוב פעילי הפת"ח (שהותה הנאים עם "פלוני 3" ת/124 ג עמ' 22-23).

בנושא זה נתפסו כמה וכמה מסמכים במבצע "חומרת מגן", אשר מהווים בקשרות סיווע שהפנו המבקשים לנאים לצורך רכישת אמל"ח, ועל מנת להסיר מעלהם את על הפרנסה (ראה: ת/5 (2-12) שהנאים אישר בעת חקירתו אשר תועדה בזכ"ד ת/47 שהוגש ואושר על ידי החוקר "וaudi" בעמ' 96; ת/5 (64-65), ת/5 (105), ת/5 (117), ת/5 (118)). כמו כן דאג הנאשם להסדיר מינויים או מקומות עבודה למבקשים (ראה למשל המכתבים ת/5 (78-79), שלפי חווות דעת מז"פ ת/5 סביר מאוד להניח כי נכתבו על ידי הנאשם).

מסמך נוסף הוא ת/5 (133), הכולל פניה לנאים לסייע לאנשים בתנועת הפת"ח שביצעו פיגועים וнациרו על ידי ישראל, ולמבקשים אחרים; הנאים העיר על מסמך זה: "יש עדיפות להכללתם בסיווע", ולפי חווות דעת מז"פ ת/5 הערכה זו נכתבה, במידה שאינה מותירה ספק של ממש, בידי הנאים.

██████████ הוא פעיל תנאים שרצה ישראלי בסלפיט,oca ואשר הפך להיות מבקש פנה לנאים בבקשת לקבלת עזרה, ואף סיפר לו על מעשה הרצת שביצע. הוא הסביר בעדותו כי פנה אל הנאשם, משום שהוא ידוע שהנאים מסייע במרקם שכאלו, אך תיאר את הנאשם "כאיש פוליטי שלא משתתף בדברים צבאיים" (עמ' 182-184).

(5) גיוס פעיליםaira לארגוני הטרוור והזרכות

71. הנאשם אישר בחקירהתו שבב"כ את הדברים שמסר במשטרת ████████ לפיים העניק הנאים סיוע כספי לשם הקמת מחנה אימונים צבאי לפעילי התנים, על מנת להכשירם לחימה גരילה ושימוש בנשק (הודיעת ابو חמיד ת/149 ג עמ' 1-2). הנאשם אף אישר כי ראיון בעצמו את הצעירים המתאמנים במשרדו (זכ"ד ת/28 סעיפים 10-11, שהוגש ואושר על ידי החוקר "וaudi" בעמ' 96, זכ"ד ת/34 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "איתיה" בעמ' 52, ותמליל חקירת הנאשם ת/89יא עמ' 9). בחקירהתו במשטרת הכחיש הנאשם כל קשר לאיומנים או דרךו של פעילי השיטה (ת/106 עמ' 3).

██████ סיפר בהודעתו הניל (עמ' 7-6) כיצד מינה הנאים את ████████ כמפקד חוליה לאחר מותו של המפקד הקודם. הנאשם גם אישר בחקירהתו את הדברים שאמר במשטרת ████████, בוגוע לתהיליך גויסו באמצעות הנאים (ראה ס' 43 לעיל). מדברי הנאים ו██████ עולה כי הנאשם שמע מ██████ על כוונתו לבצע פיגוע ירי, והפנה אותו למטרה זו אל ████████, שהיה מפקד שטח בכיר שביצע פיגועים כנגד מטרות ישראליות. כתוצאה מהפניה זו בוצע הפיגוע שבו נרצח הנזיר היווני.

(6) קריואוטיו הפומביות של הנאשם לבצע פיגועים כנגד ישראל

.72. כפי שכבר בואר לעיל, לא הסתיר הנאשם בחקירהו את תמייתו בביצוע פיגועים כנגד מטרות צבאיות ואזרחיות בגדה המערבית, קרי: חיילים וმנהלים (ראה ס' 13-16 לעיל). הנאשם גם הסביר כי מידי פעם היה מורה לחוליות שסרו להפסיק את הפיגועים, ולאחר מכן היה מודיע על חידושים, וזאת באמצעות הופעות בטלוויזיה (ראה ס' 16 לעיל). הנאשם היה ער להשפעה שיש לדבריו על מבצעי הפיגועים, ואמר: "אני משפיע כי אני מדבר באמצעות תקשורת... עני אני אומר את העמדה באמצעות תקשורת... המילה שלי נשמעת וכאליו אני דובר בשם תנועת הפט"ח" (תמליל חקירה ת/98ד עמ' 33, וכן ראה עמ' 37-39). הנאשם אף לא חכחיש כי אנשי החוליות היו פונים אליו ל渴בלת סיוע, משום שהיה מופיע כדובר הפט"ח בתקשורת, ונקט עמדת הקוראת למאבק מזוין (תמליל חקירה ת/98ה עמ' 61). הוא הודה כי עודד בהופעותיו הפומביות את הפעילים לבצע פיגועים בתחום השטחים כנגד הצבא (תמליל חקירה ת/98י עמ' 25, וכן ס' 1ב, שהוגש ואושר על ידי החקור "סמיון" בעמ' 85).

.73. קריואוטיו הפומביות של הנאשם לביצוע פיגועים כנגד ישראל תועד בידי אמר'ן, והוגש בקלסר ת/3 (כולל הקלטות המקוריות ת/3א-ב) על ידי ראש חטיבת המחקר באмер'ן, תא"ל █ (עמ' 38). בענין זה יש להעתלם ממשמיכים הכלולים בклסר ת/3, אשר אינם תיעוד של דברים שאמר הנאשם עצמו ברדיו או בטלוויזיה, ושאף הוקלטו. כתבה עיתונאית או ידיעה אחרת המייחסת לנאשם אמרות דברים כאלה או אחרים אינה קבילה לפי דין הראיות, בהיותה עדות שמיעה. באופן כללי ניתן לומר כי מעין בדברים שאמר הנאשם לכלי התקשות השונים, עולה בברור כי הוא מדבר בשם גודוי חלי אלאקטא והתנוים, ועומד בראשם. הנאשם קורא לגופים אלה - ליעיתים בצוואה ברורה וליעיתים בצוואה משתמשת - להמשיך ולבצע פיגועים כנגד ישראל. לאחר כל פעולה של ישראל, הוא הודיע בשם תנועת הפט"ח וגודוי חלי אלאקטא כי הקמה לא תأخر לבוא וראה למשל ראיונות בטלוויזיה של ابو דאבי ביום 14.1.02, ו- 15.8.01). למרות טענותו של הנאשם כי התנגד לפיגועים בתחום ישראל, הוא נשמע בראיונות השוניים תומך בפיגועים שבוצעו בתחום ישראל, ואף משבח את מבצעיהם (ראה הצדקת הפיגוע בתנינה בראיון לטלוויזיה של אלג'יריה ביום 18.5.01, הצדקה הפיגוע בירושלים ביום 9.8.01, ופיגוע נסוף ביום 18.10.02). בירושלים אותו הצדיק הנאשם בטלוויזיה "וطن" ביום 2.10.00.

.74. במהלך הלוייתו של █ ביום 2.10.00, אמר הנאשם בטלוויזיה "וطن" רמאלה: "חלפו הימים בהם ורק אנו מקרים קורבנות. עליינו נקומים. יש להרוג ישראלים. יש להרוג ישראלים. כן. יש לנו כדרורים. יש לנו רובים והם יונפנו עבר הכיבוש".

בראיון טלפוני לעיתון "אלשוך אלאוסט" ביום 1.3.01 נשאל הנאשם האם ההתקנות של הפליטינאים עלולה להפתח מאבנים לכלי נשק, והשיב: "המאבק המזוין הוא חלק מהאינטיפאדה בעת ואין מסתמכים רק על אבניים. מאז החלה האינטיפאדה הצלחנו להרוג מתוכם 66 ופצענו 416 וזהו תוצאה טוביה".

ביום 29.10.01 התראיין הנאשם לטלוויזיות "וطن" רמאלה, ונשאל מהי תגובתו לשני פיגועים שהתרחשו באותו יום בחדרה ובבאקה אלערביה, והשיב: "זכותו של העם הפלסטיני, ולמעשה חובה על לוחמיו, להגביל על התקפות נקמה על מעשי הטבח שהתרחשו בבית רימה, בית לחם וטול כרם. לפיכך מה שארע היום הינו תגובה טבעית של הלוחמים הפלסטינים למעשי הטבח הישראלים".

ביום 4.3.02 התראיין הנאשם לעיתון "אלזמאן" היוצא בלונדון, לדברי הכתב נצ'אל אללייטי אמר

הנאשם כי שני פיגועי ההתאבדות (בבית ישראל וליד עפרה) הינט "מסר המופנה לישראלים כדי שיחדלו מתמייכתם בשرون".

לאחר מותו של ██████ ביום 14.1.02 קרא הנאשם לדודי חלי אלאקטא לבצע פיגועי נקמה כנגד ישראל, וזאת בטלויזה של ابو דabi (ת/3 - מיום 14.1.02). כך הודה הנאשם בחקירתו (תמליל שיחה ת/98 עמי 78).

ביום 19.5.01 שודרה בטלויזה של "ווטן" רמאלה תהלוכה שבראשה עמדו הנאשם ובכיר בחמאס. במהלך התהלוכה דיבר הנאשם ברמקול אל ההמון, והילל את הרוגי האינטפיאדה, וביניהם מבצע הפיגוע בנטניה. כמו כן הבטיח הנאשם להמשיך ולפגוע במנתchnlim, ובירך את הפוגעים במנתchnlim.

ה. הקשר של הנאש לפגיעהים נשוא כתוב האישום

75. בכתב האישום מיווחסת לנאים מעורבות ב- 37 פגועים שפורטו בספקה לכתב האישום, ואשר בוצעו על ידי מפקדי השיטח ופעילי הטרוור שהיו כפופים לנאים. בסיכוןיה התייחסה התביעה אך ורק ל- 21 פגועים מתוך הנספח שצורף לכתב האישום, ולפיכך גם הכרעת הדין תתייחס אך ורק לאלוים 21 פגועים, שב.ceנים הובאו ראיות שלטנטת התביעה קשורות את הנאש לביצועם. ההתייחסות לפגועים אלה תכלול את הראיות שהובאו לגבי התרחשויות הפגיעה עצמו, מי היו מתכננוו ומבצעיו ומה היה הקשר של הנאש לפגיעה או למתקנים או המבצעים.

(1) רצח טליה ובניימין כהנא ז"ל ליד עפרה

76. ביום 31.12.00 בשעה 06.30, בוצע ירי מן המארב בכיביש מס' 60 ליד היישוב עפרה, לעבר מכווןיהם של בני הזוג טליה ובניימין כהנא ז"ל וחמשת ילדיהם. כתוצאה מן הירי התדרדרה המכונית לתעלה בצד הכביש. בפגיעה נרצחו בני הזוג כהנא (תעודות פטירה ת/128-א-ב), ונפצעו חמישת ילדיהם (ראיה דוחות פולוה של ■■■■■ ת/128-ג-ד,لوحות התצלומים ת/128-ט' שהוגשו ע"י ■■■■■ ושלוש עדויותיהם בעמ' 121, 127, ותע"צ של רפ"ק ■■■■■ ת/128-ה). בבדיקה מז"פ התברר על פי התר밀ים של רובה הקלצייניקוב שנתפסו בזירה כי הנשך שמשימש בפגיעה זה, שימוש גם בכתב האישום, שבו נרצח אליו כהן ז"ל ליד גבעת זאב (חו"ד המומחה האוורט סילברוטר ת/128-ז').

77. בחקירתו במשטרת הודה ■■■■■ כי הוא היה שספק את הנשך והתחמושת למפגע שרצת את בני הזוג כהנא ז"ל, ■■■■■ (הודעתו של ■■■■■ ת/149(א) עמ' 4-6, שנגבתה ע"י ■■■■■, על פי עדותו בעמ' 194). בהודעתו הנ"ל סיפר ■■■■■ כי ■■■■■ ביקש ממנו את הנשך (קלצייניקוב) והתחמושת לצורך ביצוע ירי לעבר רכב ישראלי ליד רמאללה, ולאחר מכן לו על ביצוע רצח בני הזוג כהנא ז"ל, כפי שהסתבר לו מן הדיווח ברדיו.

בענין זה רשאים אנו להתייחס אך ורק לעדותו של ابو ■■■■■ ומצביעים אנו להתעלם מן הדברים שאמר לו ■■■■■ לגבי ביצוע הפגיעה, בהיותם עדות שמיעה. לפיכך, אין בפני בית המשפט ראייה קבילה על ביצוע הרצח בנשך שמספר ■■■■■ ל- ■■■■■. لكن, גם אין ראייה הקשרת את הנאש לרצח בני הזוג כהנא ז"ל (הנאש סיפר בחקירתו כי הכיר את ■■■■■, שנחרג מפליטת כדור - זכ"ד ת/68 סי' 2). אמנס הובאו ראיות למכביר בדבר אחוריותו הכלכלית והעלינונה של הנאש לפגיעהים שנעשו על ידי אנשי הפת"ח בגדה המערבית, בהיותו מי שהניג פעלויות זו, קרא לביצועו וסייע להזאתה לפעול באספקת כספים ואמל"ח. ואולם אין ראייה קבילה על כך שהפגיעה הנ"ל אכן בוצע בידי אנשי הפת"ח.

הראייה הקבילה היחידה שיש בענין זה היא שהנאש סיע ל- ■■■■■ לרכוש נשך ותחמושת לצורך ביצוע פגועים, כפי שהוזע בחקירותם ابو חמיד והנאש (ראיה פרק ג(2) לעיל), וכי ■■■■■ אכן מסר את הנשך שרכש בסיווועל הנאש ל- ■■■■■ למטרת ביצוע פגוע ירי. מעבר לכך אין בפנינו ראיות.

(2) רצח עקיבא פשkos ז"ל באזור התעשייה בעתרות

78. ביום 25.1.01 בשעה 18:25 בוצע ירי מן המארב לעבר רכבו של אלעזר עקיבא פשkos ז"ל באזור התעשייה בעתרות. המנוח נסע ברכב G.M.C, ונורה באקדח קליבר 9 מ"מ (ראיה חוות' מז"פ ת/129-ג). כתוצאה מן הירי נפטר המנוח (תעודת פטירה ת/129-א), והוא נמצא במוינו ללא רוח חיים כדקה לאחר הירי (ראיה עדותו של ■■■■■ בעמ' 150, דוחות של ■■■■■ ת/129-ב, ועדותו בעמ' 132). האירוע מתואר גם בתמונות שצולמו על ידי ■■■■■, שגורפו

لتעוזת ציבור שהגיש (ת/129).

79. הודה בחקירה כי הוא מסר ל██████████ ולאדם אחר רכב לצורך ביצוע פיגוע, ולאחר כמה שעות, השניים דיווחו לו כי ירו על היהודי שנסע ברכבת G.M.C באיזור עטרות, וכי הוא נפגע מהיר (הודעה ת/165א' עמ' 3, שהוגשה ע"י ██████████ בעמ' 184).

██████████ הודה בחקירה כי ביצע את הפיגוע באיזור התעשייה בעטרות, וירה באקדח אל עבר נהג שנסע ברכבת G.M.C ספארי בצלב אפור (כפי שנראה בתמונות ת/129ד' שצולמו לאחר הפיגוע), ולאחר מכן דיווח על כך ל██████████, שהוא - כפי אמר ██████████ - "נהגו יד ימינו" של הנאש (הודעה ת/156א'ב, שהוגשה ע"י השוטר ██████████ בעמ' 198).

80. אין בידי התביעה ראייה כלשהי הקשורת את הנאש בזירה ישירה לפיגוע הניל. עם זאת, הובאו ראיות כלויות למכביר לפיהן היה ██████████ עוזרו הקרוב של הנאש, ופעל בידיעו וחתת חסותו בארגון וביצוע פיגועים. הנאש הודה כי מימן פיגועים ש██████████ היה מעורב בהם ותמן בפועלותיו, וכי ██████████ היה מודוח לו לאחר ביצוע הפיגועים. הנאש גם הודה כי מבחinetו ██████████ היה האחראי על הפעולות הצבאיות באיזור רמאללה, וכי הוא פעל בתיאום עם הנאש. הנאש אף הבכיר בחקירה כי הקשר שלו עם חוליות הטrror נעשה באמצעות ██████████: (ראה פרק ג' (3) לעיל).

גם ██████████ היה מוקבר לנאים, ובתקופה מסוימת אף שימש כשומר ראשו. הנאש אישר בחקירה כי ██████████ עבד במשרדו והיה תחת אחראיותו, באמצעות ██████████, והוא ידע שהשניים מבצעים פיגועים נגד אזרחים באיזור ירושלים (ראה פרק ג' (4) לעיל).

גם הנאש אמר בחקירה כי הוא רואה עצמו אחראי לפעולותן של cholilot שפعلו עם ██████████ ? - להבדיל מחוליות אחרות - מושם שניים אלו היו קרובים אליו, והוא מימן את פעילותם (ראה סעיף 60 לעיל). הנאש אף הכיר בכך שבאמצעות הסיווע והענק שניתן לחוליות אלו הוא רכש השפעה על פעילותן (ראה סעיף 61 לעיל).

כל אלה באים בנוסף לאחר העל של הנאש למפקדים ומנהיגים של כל פעילי הטrror של הפט"ח בגדה המערבית, כפי שהוא עצמו עשה (ראה סעיף 65 לעיל), ובנוסף לעובדה שהנאש עודד באופןי ופרטני את פעילי הטrror לבצע פיגועים.

השאלה המשפטית הקשה, האם די בכל אלה כדי לבסס אחראיות פלילית של הנאש למעשה הרצח שבוצע בפגיעה זה - כאשר אין כל ראייה הקשורת את הנאש לשירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(3) רצח הנזיר היווני ציפוקט קיש גרמנוס ז"ל במעלה אדומים

81. ביום 12.6.01 בשעה 22.30 בוצע ירי מן המארב בכיביש ירושלים מעלה אדומים, לעבר רכבו הפרטי של הנזיר היווני ציפוקט קיש גרמנוס ז"ל מסוג טנדר פגיו, שנשא לוחית זיהוי ישראלית. מן הירי נרצח גרמנוס ז"ל (תעודת פטירה ת/132א' וחוו"ד פטולוגית של ██████████ ת/130ב'). על פיגוע זה העידו ██████████ (עמ' 131), שהגיש את דו"ח הביקור הראשוני בזירה ותצלומים (ת/130ג'-ד'), וכן הוגשה תע"צ (ת/130ו') על ידי ██████████ ממז"פ. התרמילים שנטפסו בזירה נבדקו במז"פ (ראה חוות'D מומחה של ██████████, ת/130ז'-ט').

.82. [] הודה בחקירהתו כי הוא ביצע את הפיגוע הנ"ל, ותאר את נסיבות ביצועו. הוא סיפר כי פנה אל הנאשס על מנת לבצע פיגוע התאבדות. הנאשס הפנה אותו אל [], והוא לה תחת נשך ל[], וכך היה. הנאשס אמר ל[] כי התניזים עשו פיגועים נגד הצבא והמתנחלים, ולא פיגועי התאבדות, וכי הוא נתן לו נשך למטרה זו. ואכן, בשק (קלצ'יניקוב) שקיבל [] מ[], על פי הוראותיו היישירה של הנאשס, הוא ביצע את רצח הנזיר גרמנוס ז"ל כפי שתאר בחקירהתו, בהסבירו כי סבר בנסיבות שמדובר במתנהל (ראה פרק ג(8) לעיל סע' 41-42).

.83. הנאשס עצמו אישר בחקירהתו את דבריו של [], ואמר כי הפנה אותו אל [] לאחר שביקש להתאבד, ולאחר מכן שמע כי הוא הרג בטעות את הנזיר היווני (סעיף 43 לעיל). לאור כל אלה ברורה אחוריותו היישירה והאישית של הנאשס לפיגוע זה.

(4) רצח יניב ושרון בן שלום ז"ל ודורון יוסף סורי ז"ל בכיביש 443

.84. ביום 25.8.01 בשעה 22.30 נרצחו בני הזוג יניב ושרון בן שלום ז"ל, וכן יוסף סורי ז"ל (אחיה של שרון), שננסעו יחד עם שני ילדיהם במכונית מסוג "פאסאט" בעלת לוחית זיהוי ישראלית, וזאת שעה שננסעו בכיביש 443 ליד תחנת דלק "דור ארגנטינה" (ראה תעוזות פטירה וחוו"ד פטולוגיות ת/131א-ג).

את תוצאות הפיגוע תארו השוטרים [] (עמ' 123, 139, ודוחות) הפעולה שלהם ת/131ד-ה, בליווי לוח תצלומים ת/131ו). הקליעים שנתפסו נשלחו לבדיקת מז"פ, ונמצא שהם נורו משני כלי נשך: תת מקלע 5MP וקלצ'יניקוב (חו"ד מומחה ת/131ז).

.85. [] סיפר בחקירהתו כי מסר את רובה ה- 5MP שלו לא[], לאחר ש[] בקש זאת עבור החוליה שלו, וכעבור זמן מה, שמע מ[] שהוא, גם בחදשות, כי חבריו החוליה שלו ביצעו פיגוע בו נהרגו 3 יהודים ליד בית עיר (הודעה ת/165א' עמ' 2, שהוגשה על ידי [] בעמ' 184). גם [] סיפר בחקירהתו, כי קיבל מ[] את רובה ה- 5MP ומחסנית מלאה כדורים, ומסר אותם לשניים מהחוליה שלו: []. השניים סיפרו לו כי ביצעו את הפיגוע ליד בית עיר, בו נהרגו 3 ישראלים (הודעה ת/156ב' עמ' 3, שהוגשה על ידי החוקר [] בעמ' 198).

מבצע הפיגוע, [], אישר בחקירהתו כי הוא ואחר ביצעו את הפיגוע ליד בית עיר בכיביש 443, בסמוך לתחנת הדלק "דורו", כאשר ירוה במכונית לבנה מסוג "פאסאט" (ראה התצלומים). הוא ציין כי את הירוי ביצע ברובבה ה- 5MP שקיבל מ[], ושותפו לפיגוע היה מצויד בקלצ'יניקוב. לעומת זאת, שמע [] בחדשות כי נהרגו 3 ישראלים כתוצאה מהפיגוע, ודיווח על כך [], שהעביר את הדיווח לנאשס (הודעה ת/160א' עמ' 4-5, שהוגשה על ידי [] בעמ' 198). [] סירב להסביר על שאלות בעדותו. לפיכך הוכרזו עד עין והוגשו הודעתותיו ת/160א-ג. כמו כן הוגש כתוב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעינויו (ת/159א-ד). הוא אמר בעדותו אך ורק: "אני סיפרתי מה שהיה ולא רצח להגיד כלום" (עמ' 73). [] הורשע בביצוע פיגוע זה.

.86. לא הובאה ראייה לקושתת את הנאשס לפיגוע זה, זולת הקשר העקיף של הנאשס, כאמור לעיל, לפיגועים בהם היו מעורבים מוקוביו, [] (ראה סע' 80 לעיל). הנאשס סיפק כספים ונשך לחבריו החוליות, באמצעות [] לשם ביצוע פיגועים, והנחש ש批示ש בפיגוע זה סופק על ידי []. השאלה האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשס למעשי הרצח שבוצעו בפיגוע זה, כאשר אין ראייה לקושתת את הנאשס ישירות לפיגוע, תבחן בפרק המסקנות.

(5) רצח מאיר וייזובייז ז"ל בכיביש מס' 9 בירושלים

87. ביום 15.9.01 בשעה 23:15 נורה מן המארב רכב שנסע בכביש מס' 9 בירושלים, מהגבעה הדרפית לשדרות גולדה מאיר. ברכב מסווג רנו אקספרס צבע לבן נהג משה וייס, אשר העיד כי נגע מכדור הנמצא בגופו עד היום בעמוד השדרה, ואילו בן דודו מאיר וייזובייז זיל נהרג מן הירי עמי 138, תעודה פטירה ת/132ב, דוח פולוה של █ (עמ' 132) ועדותו של █ (עמ' 132, וכן לוח התצלומים ת/132א). בזירה נתפסו תרמילי רובה שנשלחו לבדיקת מז"פ, ונקבע כי הם נורו, כפי הנראה, מאקדח ומתת-מקלע 5 -MP, שמננו נورو גם היריות הקטלניות שרכחו שלושה אנשים באירוע מס' 4 הנויל (חו"ד מז"פ ת/132ד).

88. █ אמר בהודעתו ת/160א עמ' 6, שנגבתה על ידי █ (עמ' 198) לפוטו, כי קיבל מ█ אקדח ותת-מקלע 5-MP, ונסע עם שניים אחרים (█) ברכב עד שהגיעו לכביש מס' 9 לכיוון רמות והגבעה הדרפית. כאשר הבחינו ברכב טנדר מסחרי בצבע לבן, הם פתחו באש לעבר נסיעי הרכב ונמלטו לרמאללה. לאחר האירוע ביקש █ מ█, שעבד במשרדו של הנאים, לדוח לנאים ול█ על ביצוע הירוי. למחמת הוא שמע כי אחד הנוסעים שנפגעו מן היריות מת מפצעיו (ראה גם סעיף 85 לעיל בנוגע לעדותו של █). דבריו של █ נתמכים בדברים שאמרו █ בחקירהיהם (ראה סעיף 85 לעיל).

89. הקשר של הנאים לפיגוע זה, כמו לפיגוע מס' 4 הנויל שבוצע אף הוא על ידי █, אינו ישיר, שכן לא הובילו אוות למעורבותו של הנאים בפיגוע זה. הקשר העיקרי של הנאים לפיגוע נובע מכך שהוא הוצאה לפעול על ידי מקורביו ועוזריו של הנאים, █, שהנאים אף מימן את פעולותיהם, כולל רכישת כלי נשך. השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחירות פלילית של הנאים למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקוסרת את הנאים ישירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(6) רצח אליו כהן ז"ל בפיגוע ירי בכביש 443 ליד גבעת זאב

90. ביום 21.12.00 בשעה 20:30 נורה מן המארב רכבו של אליהו כהן ז"ל, בנוסע בכביש 443 כקילומטר וחצי מהיישוב גבעת זאב (ראה תעודה פטירה ת/133א, חוות פטולוגית ת/132ב, דוח פ. מעבדה ניידת מז"פ ת/133ג שעליו העיד █ (עמ' 127). על פיגוע זה העיד █, שהיה עד ראייה לפיגוע (עמ' 149). בבדיקה התרמילים שנטפסו בזירה נמצא כי כלי הנשק ששימש לפיגוע היה כפי הנראה רובה קלציניקוב, ששימש גם לביצוע רצח בני הזוג כהן ז"ל (ראה חוות ת/133ד ו-ת/128ו).

91. █ סיפר בחקירהו על פעילותה של חילית █, שביצעה פיגוע זה (הodataה ת/149א עמ' 10-12, שנגבתה על ידי █ : עדותו בעמ' 194). █ אמר בחקירהו כי סייפק ל█ רובה קלציניקוב ותחמושת שקיבל למטרה זו מ█, וכי אישר ל█ לבצע את הירי בכביש 443 שבו נהרג אליהו כהן ז"ל. עוד סיפר █ כי את הפיגוע ביצעו █, וזאת על פי מה שמספר לו █ לאחר ביצוע הפיגוע. █ לא היה עד במשפט, ואילו חקירתו של █, שגם העיד בפנינו, אינה מתייחסת לאירוע זה, והפיגוע הנויל לא כלל בכתב האישום שהוגש נגד שוויש (ת/157א).

לאור האמור לעיל, יש בידינו אך ורק את עדותו של █, לפיו אישר לבצע פיגוע ירי כנגד רכב ישראלי בסוף שנת 2000 בכביש 443 וסייע נשק לביצועו. אין בפנינו ראייה קבילה לגבי זהות מבצע הפיגוע, וכן גם אין ראייה קבילה הקוסרת את הנאים לפיגוע באמצעות █

כל שיש בפנינו הן ראיות לפיהן הנאש סיעע ל██████ לרכוש נשק ותחמושת לצורך ביצוע פיגועים, וכי █████ מסר את הנשק שרכש בסיווג הנאש ל██████ למטרת ביצוע פיגועי ירי (זה המצב גם לגבי רצח בני הזוג כהנא ז"ל, שבוצע באותו כל נשק : ראה פרק (1) לעיל).

(7) רצח יואלח חן ז"ל ליד תחנת דלק גבעונים בכביש 443

.92. ביום 15.1.02 בשעה 19:55 הגיעו יואלח חן ז"ל ברכבת "פיאט אונו" לתחנת הדלק בצומת גבעונים, ולידה ישבה רשל עני. שני מוחלים התקרבו לעבר רכבת, וירו בשתיים מטוחח קער עשרות כדורים. כתוצאה מהיר הרצח יואלח חן ז"ל (תעודת פטירה 134א), ורשל עני נפצעה בראשה ובכתפה. עד ראייה לאירוע, █████, העיד כי ראה שני בחורים נמלטים בריצה לעבר הכפר השכן אלגיב לאחר ביצוע הירוי, והוא סייע בחילוץ הנוסעות (עמ' 143). כמו כן תיארו את האירוע רפ"ק █████ (בעמ' 130 לפרטוקול ודוחות ת/134-ב-ד, בנוסף ללוח צלומים ת/134ב ות-134ד).

.93. הפיגוע בו נרצחה יואלח חן ז"ל בוצע בהוראתו הישירה של הנאש, כנמה על הריגתו של █████ יום לפני הפיגוע, ובכך הודה הנאש בחקירהתו. הנאש סיפר בחקירהתו כי הורה ל█████ לבצע פיגוע נקמה זה, וכי █████ דיווח לו על ביצוע הפיגוע. הנאש אף נטל אחריות לביצוע פיגוע זה, וציין כי זו הייתה הפעם הראשונה בה ביצע הפת"ח פיגוע בתוככי ישראל (ראה סעיף 66(א) לעיל).

דבריו של הנאש בחקירהתו מתישבים עם הדברים שאמרו בחקירהם █████ (ראה סעיפים 30 ו- 53 לעיל, הودעת █████ ; ת/156ב עמ' 6-5 של גבייתה העילן בעמ' 198, והודעת █████ ת/165א עמ' 3 ות/165ג עמ' 1-2 של גבייתו העילן בעמ' 184). הם תיארו את הפיגוע שבוצע בתחנת הדלק באמצעות ירי לעבר מכונית "פיאט אונו", שבו נרצחה אישה אחת ונפצעה חברתה. █████, שביצעת את הירוי, טען כי תחילת החלטת שלא לירות בשתיים בהיותן נשים, אך לאחר שהחלו לצעוק ירה עליהם יחד עם חברו טארק. █████ טען כי ביצע את הפיגוע לפי הוראות █████, בעודו מנסה לוכך רובה 5 - MP. █████ טען בהודעתו כי █████ אמר היה יוזם הפיגוע, ולשם כך מסר לו רובה 5 - MP. █████ אמר לנאש לפני הביצוע, וכי הנאש אמר לו כי דיווח על כוונתו לבצע את הפיגוע לנאסם לפני הביצוע, וכך הלא יצא לפיגוע זה.

█████ הסביר כי █████ היה שומר ראש ונגן של הנאש, וכן הנאש חשש לחיוו. בשיחה שהתקיימה בין הנאש לבין █████ במהלך מעצרם, כאשר הוקלו ללא ידיעתם, תיאמו השניים גרסאות לגבי פיגוע זה, ו█████ אמר לנאסם כי הדגיש בחקירהתו שהוא הורה על ביצוע הפיגוע מאוחר יותר של הנאש (תמליל שיחה ת/128ג עמ' 14, 17). ואולם הנאש, כאמור לעיל, הודה כי הורה לבצע את הפיגוע, ומכאן ברור כי █████ ניסה להצלכו מן המעורבות הישירה בפיגוע זה, כמו גם בפיגועים אחרים.

(8) רצח 6 אנשים באולם השמחות "ארמן דוד" בחדרה

.94. ביום 17.1.02 בשעה 22:45 בוצע פיגוע ירי באולמי "ארמן דוד" בחדרה. המחבר █████ ירה במאבטחה בכוונה לאולם, פרך פנים ופתח באש מנשך אוטומטי לעבר קהל החוגגים באירוע בת-המצווה של נינה קרדשוב, עד שכמה מהם השתלטו עליו, והוא נורה למוות (חו"ד פטולוגית ת/135). כתוצאה מהיר הרצח 6 אנשים ושרות נפצעו, חלקם באורח קשה. הנרצחים הם: בוריס מליחוב ז"ל (תעודת פטירה ת/135ב), דינה בגיןיב ז"ל (תעודת פטירה ת/135ג), אנטולי בקשיב ז"ל (תעודת פטירה ת/135ד), אבי יודי ז"ל (תעודת פטירה ת/135ה), אדווארד

בקשייב זיל (חו"ד פטולוגית ת/130) ואחרון בן ישראל אליס זיל (חו"ד פטולוגית ת/135). עד הראיה ■■■■■ סיפר בעדו על התרכשות האירוע (עמ' 125), וניתן לראות את האירוע גם במצבה של המשטרה וקלות שצולמו בעת האירוע (ת/135א, ת/135א-יב). בזירה נتفس רובה סער אס-16 ורימון ששימשו את המחלב (ראה חוות ת/135-ט ועדתו של רפ"ק ■■■■■ בעמ' 130).

95. ■■■■■ היה אחראי על ביצוע הפיגוע הנ"ל, והוא זה שמסר את הנשק לצורך ביצועו למחלב ■■■■■ (הודעתו ת/172ב, שעלה גבייתה העיד ■■■■■ בעמ' 191). כך עלה גם מהודעתו של ■■■■■, שמספר כי ■■■■■ דיווח לו על ביצוע הפיגוע באולם השמחות בחדרה (הودעה ת/165ד שעלה גבייתה העיד רס"ר ■■■■■ מעמ' 171). ■■■■■ סיפר כי שמע על ביצוע הפיגוע בטלוויזיה בהיותו עם הנאשם, ומיד התקשר ל■■■■■ שנטל אחריות על ביצוע הפיגוע.

גס ■■■■■ התיחס בחיקותו לפיגוע זה, והסביר כי אף הוא היה נקמה על ■■■■■ חיסולו של ■■■■■, ולכן המפגע יצא מטול-כרם, שבה התגורר ■■■■■ (ת/149ב עמ' 14-15 בעמ' 194).

96. אין כל ראייה ישירה לכך שהנאים היה מערב באופן ישיר בתכנון הפיגוע הנ"ל, או ידע על ביצועו מראש. הנאים טעו כי היה שומע דיווח על הפיגועים ■■■■■ רק לאחר ביצועם, ובשיחתו עם המדובב "פלוני 1" אמר כי ידע על הפיגוע רק בדייבד (דו"ח ת/118 ס' 4 שהוגש על ידי "ירוברט"). הקשר העוקף של הנאשם לפיגוע בחדרה נבע מכך שספק ל■■■■■ כספים ואמל"ח לצורך ביצוע הפיגועים, להה ראה בו מנהיג ומפקד, ולכן גם דיווח לו לאחר כל פיגוע. הנאשם הודה באספקת כספים ■■■■■ לצורך רכישת נשק, ואמר כי כאשר רצה להבטיח הפסקה של הפיגועים היה פונה בעניין זה גם ■■■■■ (ראה סעיף 23 לעיל). עם זאת, הנאשם לא ראה עצמו אחראי לפעולותיו של ■■■■■, בניגוד לפעולותיהם של ■■■■■ סעיפים 60 ו- 65 לעיל). גם ■■■■■ סיפר בחיקותו כי ביצע את הפיגועים שהוזעיא לפועל במסגרת תנזים פת"ח, שעלו היה אחראי הנאשם, וכי הנאשם סייע לו במימון הפיגועים ואספקת נשק. הוא ציין כי הנאשם היה ממונה עליו (ראה סעיפים 21-22 לעיל).

השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחוריות פלילית של הנאשם למעשי הרצח שבוצעו בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקושרת את הנאשם לשירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(9) רצח שתי נשים בפיגוע ירי ברחוב יפו פינת לונץ בירושלים

97. ביום 22.1.02 בשעה 16:20 פתח המחלב ■■■■■ באש מרובה 16-M לעבר עוברים ושבים ברחוב יפו פינת לונץ בירושלים, עד אשר נורה ונ נהרג. כתוצאה מן הירי נרצחו שרה המבורגר ■■■■■ ואורה סנדLER זיל (תעודות פטירה ת/136ב-ג), ונפצעו עשרה אזרחים. על האירוע העיד ■■■■■ שהרג את המחלב (עמ' 121). כמו כן הוגשה מצגת של המשטרה לגבי האירוע, והוגש דו"ח פועלה של ■■■■■ שהעיד במשפט (ת/36א, ת/136ד והעדות בעמ' 132). נשקו של המחלב נتفس ונסלח למז"פ (ת/136ה ועדותם של ■■■■■ בעמ' 130-134).

98. ■■■■■ נטל בחיקותו אחוריות על הוצאהו לפועל של הפיגוע הנ"ל (ראה הودעה ת/165א עמ' 5-4, שעלה גבייתה העיד ■■■■■ בעמ' 184). הוא סיפר כי החליט להחדיר מחלב מתאבד לתוך ישראל, ולשם כך נעזר ■■■■■, אשר שלח אליו את המפגע ■■■■■, השניים הכינו את המפגע לפיגוע, לקחו אותו להתפלל, קנו לו בגדים וחשגו עבورو רובה 16-M וכדורים. באותו יום אחר הצהריים שמע אחמד על ביצוע הפיגוע בירושלים.

אין ראייה ישירה הקוסרת את הנאש לפגיעה הנ"ל, והוא אף סיפר בחקירה כי הוא וערפאת כעסו על ██████ בשל ביצוע הפגיעה (תמליל שיחה ת/98יא עמי' 32). מיעורבותו העקיפה של הנאש בפיגועים שביצעו ██████, בעצמתם או באמצעות אחרים, בוארה לעיל. השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאש למעשה הרצח שבוצע בפגיעה זה - כאשר אין כל ראייה הקוסרת את הנאש ישירות לפגיעה - תבחן בפרק המסקנות.

(10) פיגוע ירי בשכונת נווה-יעקב בירושלים בו נהרגה השוטרת גלית ארביב ז"ל

99. ביום 25.2.02 בשעה 18:25 בוצע פיגוע ירי על ידי מפגע בודד חמוש ברובה 16-A ורימונו יד בכיביש הראשי של שכונת נווה-יעקב בירושלים. מעודותו של עד הראייה, השוטר ██████, עולה כי המחבר פתח באש לעבר כלי רכב שנעו בכיביש וכן לעבר אזרחים ושוטרים שהגיעו למקום. בניידת המשטרה של ██████ ישבה גם השוטרת גלית ארביב ז"ל, אשר הסתערה על המחבר באקדח שלו. המחבר רצח ביריות את השוטרת ארביב ז"ל (תעודת פטירה ת/371ב), פצע קשות את השוטר גרפילד, שנותר נכה עד היום, ואת השוטר ██████. רימונו שהשליך המחבר לא התפוצץ (ראה עדותו של גרפילד בעמ' 127, עדותו של רפ"ק ██████ בעמ' 132 והדו"חות והצילומים שהגיעו ת/137ג, ת/137ז, וכן המצגת ת/137א ולוח התצלומים ת/137ז). נשקו של המחבר, הרימונו שלא התפוצץ ותרמיли הقدורים שירה נתפסו והועברו לבדיקת מז"פ (עדות רפ"ק עמי לייפר בעמ' 130, חוות' ד של ██████ ת/137-ה חוות' ד של ██████ ת/137ו).

100. המחבר שנטפס במהלך הפגיעה הוא ██████ כפי שאמר ██████ בהודעתו ת/149ג בעמ' 11-12 (שהוגשה על ידי ██████ בעמ' 207). ██████ סיפר כי בעת שהוא ואחיו, ██████, צפו בפגיעה הנ"ל בנוה-יעקב בטלוויזיה, הזכיר לו אחיו כי המפגע ██████ היה בביתם يوم לפני כן, ו█████ אמר כי הוא זה שמסר ל█████ רובה 16-A ובדורים, ושילח אותו לפיגוע לאחר שצילם קלטות וידיאו שהראה לאחיו ██████ לאחר הפגיעה. חלום אמר לאחיו ██████ כי קיבל את הנשק ואת המפגע ██████. ██████ הביע בהודעתו הנ"ל כעס על כך, בהסבירו שפיגוע זה עלול לסבך את הנאש, בשל קרבתו ל█████, כאשר הסתבר שהפגיעה נותר בחיים ויחקר בידי השב"כ.

עוד סיפר ██████ בהודעתו הנ"ל, כי אסור ערפאת הזמן למשרו את הנאש ואת ██████ בעקבות הפגיעה; ██████ ברוח, והודיע ל█████ כי תיכן שעומדים לעצור את הנאש בגלל הפגיעה הנ"ל. הנאש אמר ל█████ לאחר מכן, כי הסביר לרפאת שבאותו שלב לא הייתה הוראה על הפסקת אש, וכי הוא - הנאש - עומד מארחורי אנשיו כל עוד ערפאת לא יוציאה הוראה נשיאותית להפסקת הפגיעה. ██████ גם סיפר בהודעתו כי █ הודה בפניו כי מסר את הנשק לאחיו של ██████, לצורך ביצוע הפגיעה בנוה-יעקב.

101. מן הדברים האמורים לעיל עולה כי ██████ לא נטל חלק בתכנון ובבוצעה לפועל של הפגיעה הנ"ל, וממי שעשו זאת היו אחיו ██████ ו█████, שהיו עדים במשפט. ██████ הורשע על פי הודהתו בשורה של מעשי טרור, כולל אחריותו לביצוע הפגיעה הנ"ל בנוה-יעקב (ראה פרט 13 בכתב האישום המתוקן ת/161א, ופסק הדין ת/161ב). ██████ סיפר על אחריותו לפגיעה הנ"ל, כמפורט לעיל, בהודעתו ת/162-א-ב, שנגבות על ידי ██████ (עדותו בעמ' 194) ורס"ר ██████ (עדותו בעמ' 184).

██ סיפר בהודעתו הנ"ל (ת/162א עמי' 9-6, ת/162ב עמי' 4-2) כי הכנין את ██████ לביצוע הפגיעה, ארגן לו מסע ומסר לו רימונו רסס ורובה 16-A עם כדורים. בעת שהכנין את ██████ לפגיעה, הגיע ██████ ובירר כיצד מתקדמיים העניינים בעניין תכנון הפגיעה; ██████ רצה שהפגיעה יעשה במקום הומה אדם בירושלים, אך לבסוף סוכם שהוא יבוצע בצפון ירושלים

בשל המchosומים, ו[] אישר זאת.

102. [] אישר בחקירתו את הקשר שלו לפיגוע בנווה-יעקב. בהודעתו ת/165 א סיפר כי [] שלח אליו את המפצע [] לצורך ביצוע הפיגוע בנווה-יעקב, ואז הפנה את [] אל [] כדי שישיע לו להיכנס לירושלים (הodataה ת/165 א עמ' 6, שנגבתה על ידי [] לפי עדותו בעמ' 184). גם [], כמו חברו [], סיפר בחקירתו על כך שבתקופת הפיגוע זומן יחד עם הנאשס למשרדו של ערפאט; הנאשס שאל אותו אם הוא אחראי לפיגוע, [] השיב בחוב, ושמע מהנאשס שערפאט כעס על ביצוע הפיגוע (הodataה ת/165 ג עמ' 5 שנגבתה על ידי רס"ו [] לפי עדותו בעמ' 184).

103. לאור האמור לעיל מתוכני הפיגוע היו [] בעת פגישתם של [] והנאשס בחקירה, אשר הוקלטו ללא ידיעתם, חזר אחמד כמה פעמים והציג בפני הנאשס כי סיפר בחקירתו שהנאשס שמע על הפיגוע הנ"ל רק לאחר הביצוע (תמליל שיחה ת/127 ג עמ' 4, 11).

אין ראיות הקשורות את הנאשס לפיגוע זה בצורה ישירה, וולת הקשר הנובע ממעורבותו הכלולת והעיקפה בפיגועים שתכננו וביצעו [], כמובואר לעיל (ראה סעיפים 80, 86 ו 96 לעיל). לא לחינס זימן יאסר ערפאט את [] לבירור לאחר ביצוע הפיגוע הנ"ל, שכן גם הוא סבר שהנאשס הוא הכתובת לטענות בענין. השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאשס למעשה הרצח שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקשורת את הנאשס לשירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(11) רצח גד רג'יאן ז"ל במפעל בשקיץ בעטרות

104. ביום 27.2.02 בשעה 06:30 נרצח גד רג'יאן ז"ל במפעל "קפה בשקיץ" באיזור התעשייה בעטרות, על ידי [] שהוועס בעבר במפעל (תעודת פטירה ת/138א וחוו"ד פתולוגית ת/138ב). [] שהיה במקום סיפר כי כאשר שמע את היריות ראה אדם נמלט מן המקום, וגד רג'יאן שכב על הרצפה ובקש להזעיק עזרה (עמ' 146).

גד רג'יאן ז"ל נפטר בתוצאה מן הירוי, ומותו נקבע במקום (ראה דוח פעולה ת/138ג ועדותו של [] בעמ' 132, וכן דוח' המעבדה הניתנת שרשם [] ת/138ד ועדותו בעמ' 131). תלמידי זירתת האירוע הוגשו כמומינים ת/138ד ו- 138ו, על ידי [] בעדויותיהם. הרצח בוצע באמצעות אקדח (חו"ד ת/138ה), שכמה קליעים שנרו ממנו פגעו פגיעות קטלניות בגוףו של המנוח (חו"ד ת/138ב).

105. [] סיפר בהודעתו ת/149ב (עמ' 25-28) כי פנה אליו [] שנגבתה לו כי עבד במפעל של משפחת רג'יאן, וביקש לבצע פיגוע יחד עם אדם בשם []. השלושה ישבו ותכננו את הפיגוע, וא[] נתן לכל אחד מן השניים אקדח. עברו 20 דקות דיווח [] ל[] על ביצוע הפיגוע, ו[] סיפר כיצד יירה למותם ברג'יאן ז"ל. [] התחבר למשטרה ונטל אחריות על ביצוע הפיגוע בשם גדי חלי אלאקטא (הodataה של [] הוגשה על ידי [] בעמ' 194).

106. מן האמור לעיל עולה כי לגבי פיגוע זה אין ראייה ישירה לגבי זהות מבצעו, שכן הדברים שנאמרו ל[] על ידי [] שלא העיד בפנינו הם בבחינת עדות שמיעה לא קבילה.

ואולם, ניתן לקבוע על פי ראיות נסיבותן חד-משמעות כי הפיגוע בוצע על ידי [] בסיווע ובאישורו של [], כפי שמספר ابو חמיד בעדרתו. [] סיפר כי הודיע לו שהוא יצא לבצע פיגוע במפעל של משפטת רג'יאן בו עבד בעבר, ולצורך כך הוא צייד

אותו באקדח; זמן קצר לאחר מכן דיווח לו [] על כך שירה למוות בגדר גניון ז"ל, והוא אכן נרצח ביריות אקדח.

אין ראיות הקשורות את הנאש לפיגוע זה בצורה ישירה, וולת הקשר הנובע ממעורבותו הכלכלת והעקביה בפיגועים שתכנן וביצע [], כמפורט לעיל (ראה סעיפים 27, 60-65, לעיל). השאלה המשפטית האם די בכל אלה כדי לבסס אחריות פלילית של הנאש למעשה הרצת שבוצע בפיגוע זה - כאשר אין כל ראייה הקשורת את הנאש לשירות לפיגוע - תבחן בפרק המסקנות.

(12) הפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל אביב

107. ביום 5.3.02 בשעה 02:30 בוצע פיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל אביב על ידי המחבר [], שהגיע למקום חמוש ברובה 16-M, רימוני יד וסכין. את האIROע תיארנו עדי הרניה [] (עמ' 148) ו[] (עמ' 129) שנכחו במסעדה בעת הפיגוע. המחבר פתח באש עם הרובה שבידו לעבר היושבים במסעדת, עד אשר ארע מעוצר בנשק, ורימוני היד שהשליך לא התפוצצו. בשלב זה החל חסונה לדקרו אנשים, כולל השוטר רס"ר סלים בריכאת ז"ל שניסה להפסיק את מסע הירוי ונזכר למוות בידי המחבר. בפיגוע נרצחו פרט לרס"ר בריכאת גס יוסף הבוי ז"ל ואליהו דהן ז"ל (ראה חוות' פטולוגיות ת/139ב-עד ת/139ד). רבים אחרים נפצעו. המחבר עצמו נורה ונחרג בפיגוע, והתברר כי מדובר ב[] (חו' פטולוגיות ת/139יא, ובדיקת ד.ג.א. ת/139ז).

توزאות הפיגוע נראות בלוח התצלומים ת/139ו שהוגש על ידי השוטר [] (עמ' 151), וכן במצבה שהכחינה המשטרת (ת/139א) הגיש גס דז"ח פעללה שרשם במקומות, והוא זה שתפס את סכינו של המחבר המגואלת בדם, קליעו מרוסק, תרמילים, כדורים ורובה 16-M (ת/139ח). הנשק נתפס וחובה לבדוק מז"פ (ת/139ח, ועדותו של [] בעמ' 130).

108. הפיגוע ב"סי פוד מרקט" בוצע על ידי [] והוא תוכנן על ידי [], כפי שמספר [] בחקירהתו (ראה סעיף 29 לעיל). גם אחיו של [] היה מעורב בפיגוע, כפי שמספר בחקירהתו (ראה סעיף 55 לעיל), ואף הוא קשור את [] לתוכנוו. [] סיפר בחקירהתו כי המפגע [] נשלח אליו על ידי [] והוא נתן לו כסף, קנה לו בגדים ודאג לכך שייהיה מי שישיע אותו לישראל לצורך ביצוע הפיגוע. הוא דיווח לנאים בטלפון כי הפיגוע יוצא לדרך, והנאים אמר כי איןנו מעוניין שהפיגוע יתבצע בתוך ישראל. עוד סיפר [] כי לאחר הפיגוע אמר לו הנאים להודיע [] שלא ליטול אחריות על הפיגוע בתקשורת קודם לשיחוח על כך עם הנאים (ראה סעיף 29 לעיל).

במהלך שיחה שהתקיימה בין הנאים לבין [] בעת מעצרם, כאשר הם הוקלטו ללא ידיעתם, טרח [] להציג בפני הנאים כמה פעמים כי הוא אמר שרק שוחח עם הנאים בטלפון לאחר הפיגוע, והוסיף: "תזהר, אני לא הייתי איתך, אני לא הייתי איתך, דיברתי איתך בטלפון" (תמליל שיחה ת/127ג עמ' 5-4, 11). השניים תיאמו עמדות לגבי חקירותם בנקודת זה.

גם [] סיפר בחקירהתו על מעורבותו בפיגוע (הodataה ת/149ב עמ' 6 שהוגשה על ידי רס"ר [] בעמ' 194). הוא סיפק לצורך הפיגוע רימוני יד וכדורים לרובה 16-M, כאשר ראה את [] מצוי ברווחה 16-M לפני צאתו לפיגוע. כאשר דוחה בלילה על הפיגוע, ועל כך ש[] דкар למוות שוטר, נזכר [] כי [] (אחיו של []) נתן למפגע את הסכין, והסביר לו להשתמש בו אם יהיה לו מעוצר בנשק.

כך גם אמר בחקירהתו [] (הודעתו ת/162 עמ' 9, שהוגשה על ידי [] בעמ')

194, והודעה ת/162 בעמ' 4 שהוגשה על ידי ████████ בעמ' 184). ████████ סיפר כי הוא אמן את ████████ בשימוש ברובה 16-M. ████████ (אף הוא אח של ████████) סיפר בחקירהתו על כך שליווה את המפגע בתל אביב, והשיג רכב עבור הפיגוע (הודעתו ת/182, שהוגשה על ידי רס"ר ████████ בעמ' 182).

109. הנאים קשור בצורה עקיפה לפיגועים שתכננו והוציאו לפועל ████████, ████████, כפי שפורט לעיל. ואולם, ככל שמדובר בפגיעה במסעדת "סי פוד מרקט", שתוכנן והוצא לפועל על ידי השלושה, אחראי הנאים גם באופן אישי לביצועו. נושא אחריותו של הנאים לפיגוע זה פורטה לעיל (ראה סעיפים 29, 55 ו- 66(ג) לעיל). הנאים הודה בחקירהתו כי אישר ████████ את ביצוע הפיגוע הנ"ל לפני הוצאתו לפועל, אם כי נתן הנחיה שהפיגוע יבוצע בשטхи יהودה ושומרון ולא בתחום ישראל. כך גם עולה מן הדברים שאמר ████████ בחקירהתו.

(13) פיגוע ירי במלון "ג'רמיי" בנתניה

110. ביום 9.3.02 בשעה 20:25 נכנסו שני מחבלים למלון "ג'רמיי" בנתניה, כשהם חמושים ברובי 16-A ורימוני יד. השניים החליכו רימוני יד וירו על עוברי אורח ותיירים. את האירוע תיאר עד ראייה שכונת ████████, שהוא מפקד צוות ביחידת "אלמוג" של מג"ב. כאשר שמע את היריות הוא הגיע למלון בתוך 30 שניות, נתקל בפצעים בשעה שעדיין נמשכו היריות. ████████ פתח במרדף אחרי המוחבלים, ושניהם אוטרו במדרגות של קניון הנמצא בסביבה, נורו ונחרגו (ראה חוו"ד פתולוגית של המחבר שADI נגמי ת/140, וכן חוו"ד של המחבר השני ת/140ט). █ אישר בעדותו כי מרובה הצער חלק מן הנפגעים היו מASH אנשי מג"ב (עמ' 117-118). בפגיעה נרצחו התינוקת אביה מלכה זיל וישראל יחיא זיל (ראה טופס הودעה על פטירה ת/140ב).

██████████ הגיש דו"ח ביקור טכני מז"פ בזירת הפיגוע, המתאר את תוצאותיו ואת הממצאים בזירה (ת/140ו ועדותו בעמ' 118), ותצלומים מהזירה (ת/140א). חוו"ד של מחלקת החבלה של המשטרה קבעה כי למלון הושליך רימון יד שהתפוצץ (ת/140ח). מהדו"ח של רס"ר ████████ עולה כי במקום נתפסו שני רובי 16-M ששימשו את המוחבלים (ראה גם עדותו של רפ"ק ████████ בעמ' 130).

111. ████████ סיפר בחקירהתו כי הוא הוציא לפועל את פיגוע הירי הנ"ל בנתניה, שבוצע על ידי שני אנשים ששמותיהם לא היו ידועים לו. השניים נשלחו אליו על ידי פעל טרור אחר ████████, ו██████████ ארגן את הסעטם של השניים באמצעות ████████, ואף מסר ████████ שני רימונים ושני רובי 16-M. כמה שעות לאחר שהשניים הוסעו לבאה אל שركיה, משם נכנסו לישראל ברגל, שמע ████████ בטליזיה על הפיגוע במלון בנתניה. הוא התקשר לכלי התקשרות ונטל אחריות על ביצוע הפיגוע (הודעתו של עויס ת/174 בעמ' 5, שהוגשה על ידי ████████ בעמ' 191).

גם בפגיעה זה ניתן לקבוע על פי ראיות נסיבות חד-משמעות כי ████████ עומד מאחורי הפיגוע הנ"ל, אשר בוצע זמן קצר לאחר שצדיד את המוחבלים ברובי 16-A ורימונים, והסיעם לנוקודה על הקו הירוק הקרוב לננתניה. הפיגוע אכן בוצע על ידי שני מחבלים שהיו מצוידים ברובי 16-M ורימונים, כמה שעות לאחר ש██████████ ארגן את הסעטם לננתניה, ומכאן ברור שזה הפיגוע עלייו דיבר ████████ בחקירהתו.

אין ראיות הקשורות את הנאים לפיגוע זה בצורה ישירה, זולות הקשר הנובע מעורבותו הכלכלית והעקיפה בפיגועים שתכנן וביצע ████████ (ראה סעיף 96 לעיל). השאלה המשפטית האם די בכל אלה